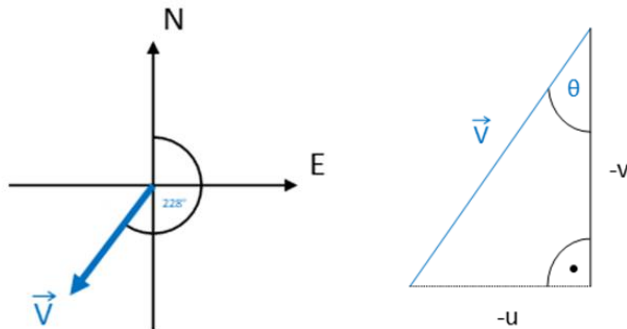

ÜLESANNE 1 LAHENDUS:

a) Hoovusemõõtja registreerib tegelikult kiiruse ida- ja põhjasuunalise komponendi (u , v). Arvuta nende väärtused.

Vastus: kiiruse idasuunaline komponent on $-23,8 \text{ cm s}^{-1}$ ja põhjasuunaline $-21,4 \text{ cm s}^{-1}$

Lahendus:

$$\cos \theta = v / |V| \Rightarrow v = |V| \cdot \cos \theta$$

$$\sin \theta = u / |V| \Rightarrow u = |V| \cdot \sin \theta$$

$$\theta = 228 - 180 = 48^\circ$$

$$-v = 32 \cdot \cos(48)$$

$$-v = 21,4$$

$$v = -21,4 \text{ cm s}^{-1}$$

$$-u = 32 \cdot \sin(48)$$

$$-u = 23,8$$

$$u = -23,8 \text{ cm s}^{-1}$$

b) Hoovuse kiiruseid $>20 \text{ cm s}^{-1}$ ei esinenud mõõtmisperioodi jooksul sageli, ent perioode, mil hoovuse kiirus oli $>10 \text{ cm s}^{-1}$ esines iga kuu. Septembri-oktoobri jooksul registreeriti hoovuse kiirusi $>10 \text{ cm s}^{-1}$ 345 korral. Mitu protsenti on see hulk kogu kahe kuu jooksul tehtud mõõtmistest? Hoovusemõõtja registreeris andmeid ühe tunnise sammuga.

Vastus: mõõdetud kiirustest 23,6% olid $>10 \text{ cm s}^{-1}$

Lahendus:

Septembris on 30 ja oktoobris 31 päeva. Igas päevas registreeritakse andmeid 24 korda.

$$\text{Andmepunktide hulk } N = (30 + 31) \cdot 24 = 1464$$

$$345 : 1464 \cdot 100\% = 23,6\%$$

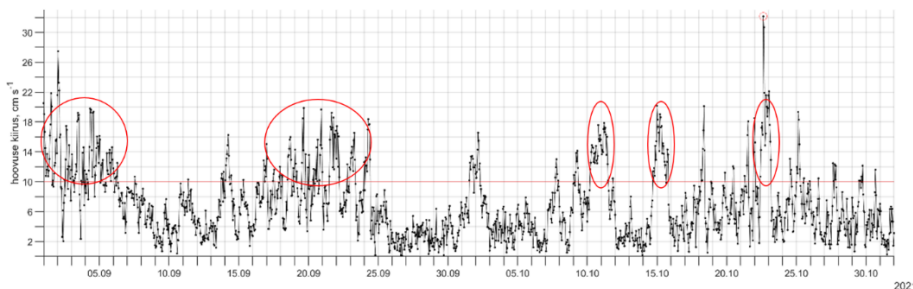
c) Hinda visuaalselt mitme erineva perioodi peale need väärtused jagunevad. Märki need graafikule.

Perioodide märkimisel arvesta:

- kiirused on $>10 \text{ cm s}^{-1}$ umbes ühe päeva jooksul või kauem
- loe kaks perioodi üheks, kui kiirused on vahepeal $<10 \text{ cm s}^{-1}$ vähem kui ühe päeva jooksul

Vastus: erinevaid perioode oli 5

Lahendus:

ÜLESANNE 2 LAHENDUS

Arvutusülesanne

Siim helistas laborisse ja sai teada põhjaveeproovi keemilise analüüsi tulemused: $K^+ = 5 \text{ mg/l}$, $Na^+ = 19 \text{ mg/l}$, $Ca^{2+} = 94 \text{ mg/l}$, $Mg^{2+} = 23 \text{ mg/l}$, $HCO_3^- = 334 \text{ mg/l}$, $Cl^- = 9 \text{ mg/l}$, and $SO_4^{2-} = 64 \text{ mg/l}$. Mingit lämmastiku ühendit oli veel 30 mg/l, aga kas see oli ammonium NH_4^+ , nitraat NO_3^- või nitrit NO_2^- , seda ei jõudnud Siim kirja panna. Milline katiooni või aniooni nimetus võis jääda märkimata?

Lahendamisel võib kasutada Mendelejevi tabelit.

Lahenduskäik:

1. $K^+ = 5 \text{ mg/l}$
2. $Na^+ = 19 \text{ mg/l}$
3. $Ca^{2+} = 94 \text{ mg/l}$
4. $Mg^{2+} = 23 \text{ mg/l}$
5. $HCO_3^- = 334 \text{ mg/l}$
6. $Cl^- = 9 \text{ mg/l}$
7. $SO_4^{2-} = 64 \text{ mg/l}$

Iga iooni jaoks leitakse iooni hulk n ühes liitris vees jagades kontsentratsiooni läbi iooni molaarmassiga M (nt $n(SO_4^{2-}) = 64 \text{ mg} / (32,1 + 4 \cdot 16,0) \text{ g/mol} = 0,666 \text{ mmol}$)

kontsentratsioon = iooni hulk 1 L vees
iooni molaarmass

1. $\frac{5 \text{ mg}}{39,1} = 0,128 \text{ mmol}$
2. $\frac{19 \text{ mg}}{23,0} = 0,826 \text{ mmol}$
3. $\frac{94 \text{ mg}}{40,1} = 2,344 \text{ mmol}$
4. $\frac{23 \text{ mg}}{24,3} = 0,947 \text{ mmol}$
5. $\frac{334 \text{ mg}}{1+12+3 \cdot 16,0} = 5,475 \text{ mmol}$
6. $\frac{9 \text{ mg}}{35,5} = 0,254 \text{ mmol}$
7. $\frac{64 \text{ mg}}{32,1+4 \cdot 16,0} = 0,666 \text{ mmol}$

Iontugevuse leidmiseks korrutatakse ainehulk läbi iooni laenguga (nt $\text{iontugevus}(SO_4^{2-}) = 0,666 \times -2 = -1,332$)

1. $0,128 \times (+1)$
2. $0,826 \times (+1)$
3. $2,344 \times (+2) = 4,688$
4. $0,947 \times (+2) = 1,894$
5. $5,475 \times (-1)$
6. $0,254 \times (-1)$
7. $0,666 \times (-2) = -1,332$

Liites põhjavee keemilises analüüsis toodud ionide tugevused kokku ei ole tugevuste summa null.

Analüüsist puuduva iooni saab tuletada katse-eksituse meetodil teades, et puuduva iooni sisaldus on 30 mg/l.

$$0,128 + 0,826 + 4,688 + 1,894 - 5,475 - 0,254 - 1,332 = 0,474$$

NH_4^+

NO_3^-

NO_2^- ,

- a) $\frac{30 \text{ mg}}{14+4 \cdot 1} = 1,667 \text{ mmol}$

$$\text{b) } \frac{30 \text{ mg}}{14+3 \cdot 16} = 0.484 \text{ mmol}$$

$$\text{c) } \frac{30 \text{ mg}}{14+2 \cdot 16} = 0.652 \text{ mmol}$$

- a) $1.667 \cdot (+1)$
 b) $0.484 \cdot (-1)$
 c) $0.652 \cdot (-1)$

Vastus: nitraat NO_3^- iooni tugevuse liitmisel on tugevuste summa ligikaudu null.

ÜLESANNE 3 LAHENDUS

- a) Kogu Päikese poolt kiiratud võimsus on $P_{\text{päike}} \cdot S_{\text{päike}} = \sigma \epsilon_{\text{päike}} T^4 4\pi R^2$. Maale jõudes on see võimsus jaotunud üle sfääri, mille raadius on Päikese ja Maa vaheline kaugus L . Solaarkonstant avaldub seega

$$I_0 = \frac{\sigma \epsilon_{\text{päike}} T^4 4\pi R^2}{4\pi L^2} = \frac{\sigma \epsilon_{\text{päike}} T^4 R^2}{L^2} =$$

$$= \frac{5,67 \cdot 10^{-8} \cdot 1,00 \cdot 5780^4 \cdot (6,96 \cdot 10^8)^2}{(1,50 \cdot 10^{11})^2} \approx 1360 \frac{\text{W}}{\text{m}^2}.$$

- b) Päikeselt Maa pinnale jõudev koguvõimsus on $I_0 \cdot (1 - \alpha) \cdot \pi r^2$, kus πr^2 on Maa ristlõikepindala. Kogu Maa poolt kiiratud võimsus on $\sigma \epsilon_0 T^4 \cdot 4\pi r^2$, kus $\epsilon_0 \approx 0.9$ on tekstis antud emissioonitegur, T on Maa temperatuur ja $4\pi r^2$ on Maa pindala. Kiirgusliku tasakaalu tingimus on seega

$$I_0 \cdot (1 - \alpha) \cdot \pi r^2 = \sigma \epsilon_0 T^4 \cdot 4\pi r^2,$$

millest

$$T = \sqrt[4]{\frac{I_0 \cdot (1 - \alpha)}{4\sigma \epsilon_0}} = \sqrt[4]{\frac{1360 \cdot 0,7}{4 \cdot 5,67 \cdot 10^{-8} \cdot 0,9}} \approx 261 \text{ K} = -12 \text{ }^\circ\text{C}.$$

Kui Maa neelaks kogu temale langeva kiirguse, siis $\alpha = 0$ ja me saame Maa temperatuuriks

$$T = \sqrt[4]{\frac{I_0}{4\sigma \epsilon_0}} = \sqrt[4]{\frac{1360}{4 \cdot 5,67 \cdot 10^{-8} \cdot 0,9}} \approx 286 \text{ K} = 13 \text{ }^\circ\text{C}.$$

- c) Päikeselt saabub aasta (365 päeva) jooksul Maa pinnale energia

$$I_0 \cdot (1 - \alpha) \cdot \pi r^2 \cdot 365 \cdot 24 \cdot 60 \cdot 60 =$$

$$= 1360 \cdot 0,7 \cdot \pi \cdot (6,37 \cdot 10^6)^2 \cdot 365 \cdot 24 \cdot 60 \cdot 60 \approx$$

$$\approx 3,83 \cdot 10^{24} \text{ J}.$$

Päikeselt aastas saabuv energia on järelkult

$$\frac{3,83 \cdot 10^{24}}{8,8 \cdot 10^{20}} \approx 4350$$

korda suurem, kui inimkonna aasta jooksul toodetud ja tarbitud energia.

- d) Kogu inimkonna energiatarbimise katmiseks on vajalik võimsus A/t , kus t on sekundite arv ühes aastas. See peab võrduma päikesepaneelide koguvõimsusega.

Kui Päike paistab täpselt risti paneeliga, siis on päikesepaneelidele kogupindalaga S langev võimsus $I_0 \cdot (1 - \alpha) \cdot S$, millest saadav kasulik võimsus on $I_0 \cdot (1 - \alpha) \cdot S \cdot \eta$. Nüüd on aga oluline tähele panna, et öösel ei saa päikesepaneelid energiat toota. Seetõttu tuleb pinnaühikule langeva võimsuse jaoks $I_0 \cdot (1 - \alpha)$ asemel kasutada üle kogu Maa pinna keskmistatud kiirgusvõimsust pinnaühiku kohta, mis on neli korda väiksem:

$$\frac{\text{Koguvõimsus}}{S_{Maa}} = \frac{I_0 \cdot (1 - \alpha) \cdot \pi r^2}{4\pi r^2} = \frac{I_0 \cdot (1 - \alpha)}{4}$$

Seega me saame

$$\frac{I_0 \cdot (1 - \alpha)}{4} \cdot S \cdot \eta = \frac{A}{t},$$

millest

$$S = \frac{4A}{I_0 \cdot (1 - \alpha) \cdot \eta \cdot t} = \frac{4 \cdot 8,8 \cdot 10^{20}}{1360 \cdot 0,7 \cdot 0,2 \cdot 365 \cdot 24 \cdot 60 \cdot 60} \approx 5,86 \cdot 10^{11} \text{ m}^2 = 586 \text{ 000 km}^2.$$

Selle pindala sisse mahub umbes 12,9 Eestit.

- e) Et maapinna tegelik keskmine temperatuur T_k on teada, siis saame Stefan-Boltzmanni seadusest leida ka maapinna tegeliku kiirgusvõimsuse, mis jääb ühe tundmatuna sisaldama Maa emissiooniteguri efektiivset väärtust ϵ_{eff} . Soojusliku tasakaalu korral peab kogu tegelik kiirgusvõimsus olema võrdne kogu Päikeselt saabuva kiirgusvõimsusega:

$$\sigma \epsilon_{eff} T_k^4 4\pi r^2 = I_0 \cdot (1 - \alpha) \pi r^2,$$

Millest

$$\epsilon_{eff} = \frac{I_0 \cdot (1 - \alpha)}{4\sigma T_k^4} = \frac{1360 \cdot 0,7}{4 \cdot 5,67 \cdot 10^{-8} \cdot (273 + 15)^4} \approx 0,61.$$